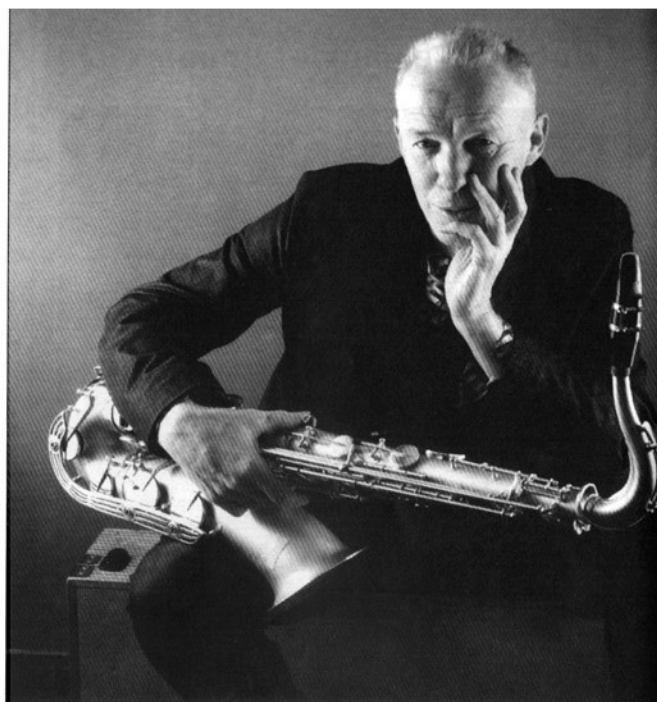

de carrièreswitch van Bertus Borgers

Bertus goes dutch

tekst herman rosendaal beeld harrie borgers

De laatste dertig jaar van de vorige eeuw trok hij volle zalen met zijn rock/pop&funk-bands Mr. Albert Show, Sweet d'Buster en The Groove. Daarnaast was hij een veelgevraagd saxofonist en background-vocalist bij o.a. Rosa King, Golden Earring, Normaal en Herman Brood en maakte hij deel uit van 'de Straffe Mannen' van Raymond van het Groenewoud. In 1999 maakte de oude muzikale rot een opmerkelijke podiumswitch: Bertus Borgers (Vessem, 1947) richtte op, en werd directeur van de Rockacademie in Tilburg. De eerste Nederlandse vierjarige Hbo-opleiding voor aankomend rock- en poptalent was een feit. Afgelopen jaar is de eerste lichting van zeven studenten afgestudeerd.

In de vier jaar van haar bestaan is de Rockacademie in Tilburg verworven tot hét instituut in Nederland voor pop- en rockmuziek. De relatief kleine academie telt momenteel 158 leerlingen in de verhouding 30/70: 48 dames en 110 heren. Het geméleerde docententeam bestaat uit louter klinkende namen uit de Nederlandse en Belgische pop- en rockscène. Als co-directeur - samen met Gerard Boontjes - is Bertus Borgers voornamelijk verantwoordelijk voor de ontwikkeling en inrichting van de nog jonge academie en het positioneren van de onderwijsinstelling in de muziekwereld. Elk jaar melden zich zo'n 350-400 kandidaten terwijl er maximaal 40 studieplaatsen beschikbaar zijn. Een riante uitgangspostitie in de wereld van het competitieve hoger onderwijs in Nederland, zo lijkt het.

nieuw podium

Met het stichten van de Rockacademie heeft muzikaal en organisatorisch multi-talent Borgers een lang gekoesterde wens in vervulling zien gaan om een hogere leergang op de fenomenen pop en rock los te laten. En daarmee heeft hij voor zichzelf als het ware een nieuw 'podium' gecreëerd voor het uitdragen van zijn revolutionaire muzikale ideeën.

'Al vanaf begin jaren tachtig verzorgde ik geregeld workshops en van 1986 tot 1998 ben ik in diverse hoedanigheden en functies verbonden geweest aan het

Rotterdams Conservatorium. In die tijd kwam ik erachter dat pop en rock implementeren in een dergelijk conventioneel instituut eigenlijk onbegonnen werk is. Popmuziek bestaat namelijk niet voor het grootste gedeelte uit muziek en instrumentale virtuositeit, maar hoofdzakelijk uit randverschijnselen zoals toegepaste techniek, platenindustrie, publiek, media. Een popmuzikant moet dus anno nu een echte allrounder zijn. De Rockacademie biedt wat dat betreft een solide, brede en op maat gesneden opleiding', betoogt Borgers. Hij is overigens zeer te spreken over de kruisbestuiving tussen 'zijn' instituut en het Tilburgs Conservatorium, die beiden ressorteren onder de vleugels van Fontys Hogescholen.

dansles

De start van de Rockacademie betekent in vele opzichten een kentering in het leven van de Veldhovense rocklegende. Delegeren, vergaderen, loondienst, pensioenopbouw, afgebakende werktijden; het zijn niet de meest voor de hand liggende associaties met een rockmuzikant pur sang. Opmerkelijk is dat de carrièreswitch ook gepaard gaat met een rigoureuze muzikale metamorfose: Bertus goes dutch, oftewel Borgers gaat voor z'n moerstaal! 'Schrijven en zingen in je eigen taal en in je eigen dialect is veel directer, komt veel dicht bij je gevoel. Je kunt er niet mee sjoeme-

len, dus is het ook veel eerlijker. Nederlandse teksten schieten vaak ook meteen keihard raak door de lading die er aanhangt', verklaart Borgers zijn koerswijziging. De laatste cd 'Z.G.A.N.' dekt die lading volledig: '...zie je, als je mee wilt doen of 'n beetje wilt kijken, da kan, da's cool, maar betaal! (...) drink wat, neem wat neem wat, eet wat, loop wat rond en betaal! Witte wa da kost? Nie zeuren man, kom op, leg neer die flappen, de zon komt op, blijf lachen, betaal!...' Zo goed als nieuw dus. Wat grijzer, wat bezadiger misschien, maar zowel fysiek als spiritueel nog steeds zo strak als een afgetrainde marathonloper. 'Man, ik mag al met m'n tante mee naar de dansles voor bejaarden!', grijnst de 56-jarige Bertus. Een gezonde dosis relativeringsvermogen is hem niet vreemd. Het schetst ook meteen de familiemens. Tantes, ooms, broers, zussen, neefjes nichtjes, eigen gezin met volwassen kinderen: hij koestert ze allemaal.

Als oudste zoon van een gezin van negen kinderen mag hij zich sinds de dood van vader Piet - een begenadigd trompetspeler trouwens - de pater familias van de muzikale Borgers-clan noemen. Mijn broers en zussen spelen en zingen ook en de nieuwe generatie heeft dat inmiddels overgenomen, dus het is altijd een gezellige, en vooral muzikale boel. Ja, ik ben echt een overtuigd familiemens. Daar ben ik gewoon kei-ouderwets in!